

HOÀN CẢNH THƯƠNG TÂM SỐ 9, THẦY GIÁO NGUYỄN VIỆT VỸ

Từ tai họa bất ngờ:

Thầy giáo Nguyễn Việt Vỹ nằm trên giường bệnh, nước mắt nhạt nhòa, nghẹn ngào nói: “Cầu mong trời đất thương tình cho tôi sớm hết bệnh và có một phép mầu nào đó để hết món nợ hơn 360 triệu đồng mà gia đình đã vay mượn để lo chữa bệnh cho tôi...”

Anh Vỹ chỉ còn biết trông chờ vào những điều kỳ diệu để chữa bệnh và trả nợ.

Đó là những lời mà thầy giáo Nguyễn Việt Vỹ, trú tại đội 4, thôn Xuân Yên, xã Bình Hiệp, huyện Bình Sơn, Quảng Ngãi rất khó khăn mới nói ra được. Từ một giáo viên của Trường cao đẳng nghề Kỹ thuật Dung Quất, sau một tai nạn, giờ anh Vỹ trở thành người tàn phế, nằm một chỗ suốt một năm rưỡi qua. Mọi sinh hoạt của anh đều nhờ vào sự giúp đỡ của người thân. “Giờ nằm đây, thấy ba mẹ già khổ cực làm thuê, chắt bóp từng đồng về nuôi tôi, vợ càng ngày càng gầy yếu bởi nhiều đêm thức trắng, con trai mới 3 tuổi rưỡi đã không có điều kiện đi học tiếp, tôi thấy lòng mình đau lắm...”, anh Vỹ nói với tôi.

Khi chúng tôi đến nhà anh Vỹ, ba mẹ anh đi làm thuê vẫn chưa về. Túc trực bên anh là chị Nguyễn Thị Đông, vợ anh. Đôi mắt đỏ hoe, chị Đông kể lại tai nạn của hai vợ chồng cách đây một năm rưỡi về trước. Lúc bảy giờ, anh Vỹ dạy ở Trường cao đẳng nghề Kỹ thuật Dung Quất (Quảng Ngãi), chị thì làm kế toán cùng trường với anh. Buổi chiều định mệnh ngày 08/8/2011, lúc 05 giờ 30, khi hai vợ chồng

anh Võ đang trên đường từ trường về nhà, qua đoạn đường thuộc đội 8, xã Bình Hòa (Bình Sơn, Quảng Ngãi) thì bất ngờ một thanh niên lao xe máy từ trong nhà ra, đâm trực diện vào xe của vợ chồng anh, khiến anh chị ngã xuống đường. Lúc ấy, cả anh Võ lẫn chị Đông đều bất tỉnh, được người dân đưa vào Bệnh viện Đa khoa Quảng Ngãi. Sau đó, do thương tích quá nặng nên anh Võ được chuyển ra Bệnh viện Đà Nẵng.

Theo chẩn đoán của các bác sỹ tại thời điểm đó thì anh Võ bị chấn thương sọ não, vỡ xoang hàm phải, gãy cung tiếp gò má phải, hôn mê sâu. "Lúc ấy, em không biết phải làm gì, người cứ run lên. Em nghĩ đứa con trai chưa đầy 2 tuổi của mình có thể sẽ mồ côi cha, bởi bác sỹ bảo nếu anh Võ tỉnh lại được đã là một kỳ tích. Em và gia đình đã nguyện cầu suốt trong 42 ngày anh Võ nằm trong phòng hồi sức cấp cứu. Cuối cùng anh cũng tỉnh lại, cơ hội sống đã lóe lên. Cũng lúc này, em đã bán đất, cầm cố nhà, 120 triệu đồng đã đội nón ra đi. Nằm ở Đà Nẵng hơn nửa năm, tình trạng của anh Võ không khá hơn là bao, anh không nói được, liệt nửa người bên phải, nửa người bên trái cử động và cảm giác rất yếu. Anh không thể tự mình làm bất cứ việc gì, mọi việc em và gia đình đều phải lo cho anh...", chị Đông nói trong nước mắt. Chị bảo, cho đến khi chồng mình về nhà thì khoản nợ đã lên tới hơn 360 triệu đồng.

Nghe dứt câu chuyện của chị Đông, chúng tôi thấy một người đàn ông từ cửa bước vào. Chị Đông vội giới thiệu đó là ông Nguyễn Thành Vũ – cha chồng của mình. Nhìn dáng vẻ mệt mỏi, phờ phạc của ông Vũ, chúng tôi không khỏi ái ngại. Đã ngoài 60 tuổi, ông Vũ vẫn hằng ngày phải đi làm thuê, kiếm từng đồng lo cho đứa con bất hạnh.

Từ khi anh Võ đậu đại học, ra trường rồi về dạy ở Quảng Ngãi, ông luôn tự hào về đứa con trai của mình. Ai ngờ mọi chuyện lại như thế này...

Trông chờ phép màu!

Cát vội cái rựa vào góc nhà, ông Vũ nói với chúng tôi bằng cái giọng khàn đục, mệt mỏi: "Sau khi tai nạn xảy ra, nhà tôi giờ chẳng còn gì. Con Đông và vợ chồng tôi đã đưa cháu Võ đi hết các bệnh viện, từ Đà Nẵng ra Hà Nội rồi vào đến Chợ Rẫy (TP Hồ Chí Minh) để chữa trị. Ngoài ra, hễ cứ nghe ở đâu có thầy hay, thuốc tốt là chúng tôi lại đưa con đi, với những đồng tiền còm cõi vay mượn và cả với hy vọng con sẽ lành lặn lại như xưa hoặc không thì con cũng đỡ bệnh, có thể tự lo cho mình về ăn uống, vệ sinh. Vậy mà trời không thương mấy thân già này và hai mẹ con nó...".

Từ ngày anh Vỹ nằm một chỗ, chị Nguyễn Thị Đông cũng phải nghỉ việc để lo cho chồng. Con trai anh chị, cháu Nguyễn Viết Hùng cũng phải sống nhờ vào tiền ít ỏi mà ông bà nội đi làm thuê kiếm được.

Được biết cho đến thời điểm hiện tại, phía gia đình anh Bùi Thanh Phụng - người đã uống rượu say, gây tai nạn cho vợ chồng anh Vỹ chỉ mới bồi thường 10 triệu đồng. Do gia cảnh anh Phụng khó khăn nên dù cơ quan chức năng huyện Bình Sơn nhiều lần yêu cầu anh Phụng phải bồi thường cho anh Vỹ, theo phân xử của pháp luật, nhưng anh Phụng vẫn không lấy đâu ra tiền để chi trả cho gia đình anh Vỹ.

Hoàn cảnh của thầy giáo Nguyễn Viết Vỹ rất cần sự chung tay giúp sức của cộng đồng.

Mọi sự giúp đỡ, xin vui lòng gửi về: Tu Tam Foundation 5583 Whimbrel Road. Mississauga, ON L5V 2J4. Payable to: TuTam Foundation và Xin ghi memo: Nguyễn Viết Mỹ.

Hoặc quý vị có thể gọi trực tiếp đến địa chỉ: Nguyễn Viết Vỹ, đội 4, thôn Xuân Yên, xã Bình Hiệp, huyện Bình Sơn, tỉnh Quảng Ngãi. (Điện thoại của anh Mỹ: 0975833554, 01683807996).